

Les preguntes que fan pensar i fan la independència

written by Llorenç Prats | 25 de març de 2021

El filòsof i polític Jordi Graupera, a través de la revista *IDEES*, revistaidees.cat, exposa en l'article *La culpa és nostra* com la degradació del significat de les paraules ha estat i és la causa principal de la situació que vivim els catalans, i de com això encara perdura i s'ha deixat créixer. Destaca que no es fan preguntes que ajudin a pensar i a aprofundir què passa i com som.

En concret planteja les següents: “¿Hem de fer por o hem de ser inofensius? ¿Hem de resistir en les nostres conviccions i demostrar que hi anem amb tot el que tenim o hem d'enviar el senyal que estem disposats a negociar-ho tot? ¿Estem donant poder de veto a qui encara no vol la independència o, a l'inrevés, estem convertint-nos en un poder de veto que ho bloquejarà tot fins que no aconseguim els nostres objectius mínims? ¿Què fem, mentrestant? ¿Hem d'anar acceptant tot el que vagi passant o en algun moment el cost de no ampliar és més digerible que el de no fer res?”. En la mesura que no es plantegen aquestes preguntes i no es busquen les respostes, a parer seu, es cau en el sistema de frases fetes o d'escuts lingüístics que ens paralitzen, àdhuc ens engarjolen.

La conclusió de l'article, de forma destacada, és: “La principal irresponsabilitat del pensament català dels darrers anys ha estat deixar els catalans atrapats en una tria impossible entre la negació d'ells mateixos i la violència”.

El ressò de l'article ja s'ha fet notar i diversos comentaristes de diferents àmbits, per fi, han aprofitat aquest debat intel·lectual per introduir elements certament rellevants com el dret a la legítima defensa de les nacions arreu del món. De la mateixa manera que el referèndum

d'autodeterminació està protegit per les normes del dret internacional públic, també passa el mateix amb el dret a la legítima defensa. De fet la doctrina acadèmica hi ha insistit, per la seva normalitat i versemblança.

Una aproximació sense prejudicis al conflicte entre Catalunya i Espanya (i segurament França), des de la bona fe, també contempla una eventual evolució d'un conflicte armat i, en el sentit de l'article 51 de la Carta de Nacions Unides sobre la legítima defensa, entendre l'abast jurídic, en totes les seves formes, del que s'entén com "atac armat", sigui en la seva interpretació més restrictiva o sigui en la més extensiva, com habitualment s'acostuma a dir en aquests àmbits, és, segons ens comenten, on hi treballaran experts juristes i politòlegs.

Les accions punitives o preventives que fan les nacions entre si, i més si són estats amb plens poders, poden contravenir o no l'ordenament jurídic internacional i l'aplicació del concepte normatiu de legítima defensa, en funció de si s'apliquen interpretacions restrictives o expansives d'aquesta legislació internacional.

La revista *IDEES* és una publicació del Centre d'Estudis de Temes Contemporanis de la Generalitat de Catalunya.